

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

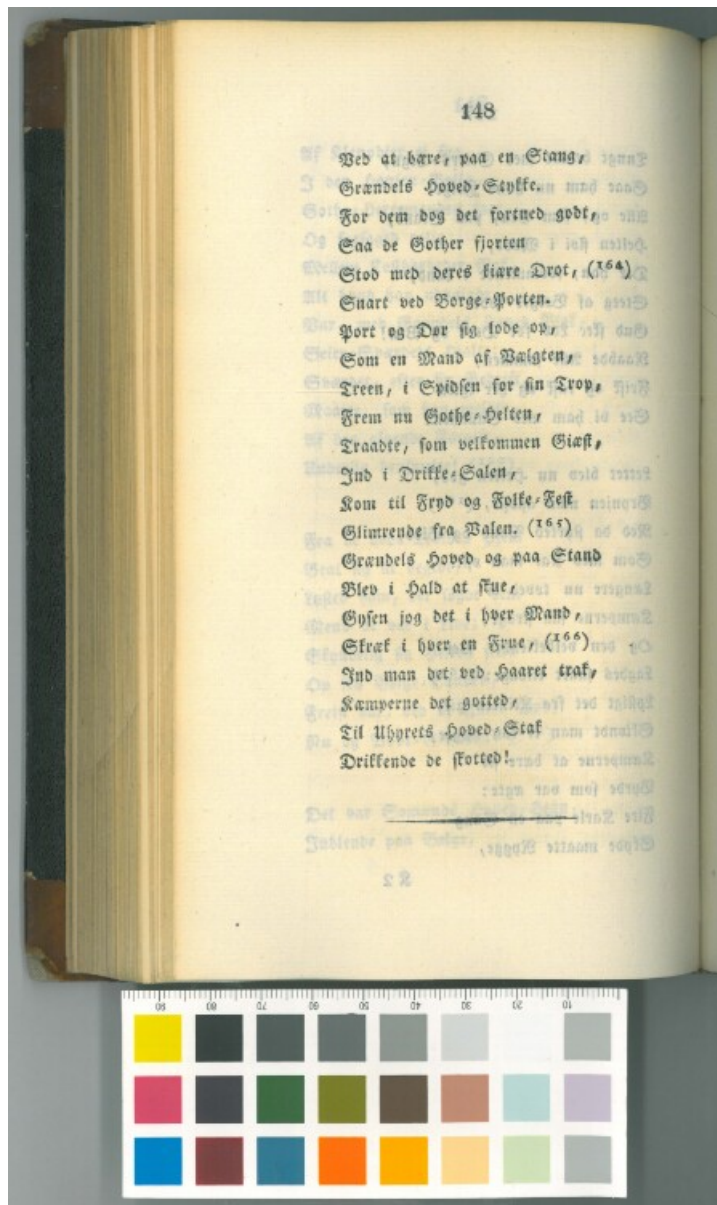
Titel: Bjowulfs Drape. Et Gothisk Helte-Digt fra forrige Aar-Tusinde af Angel-Saxisk paa Danske Riim

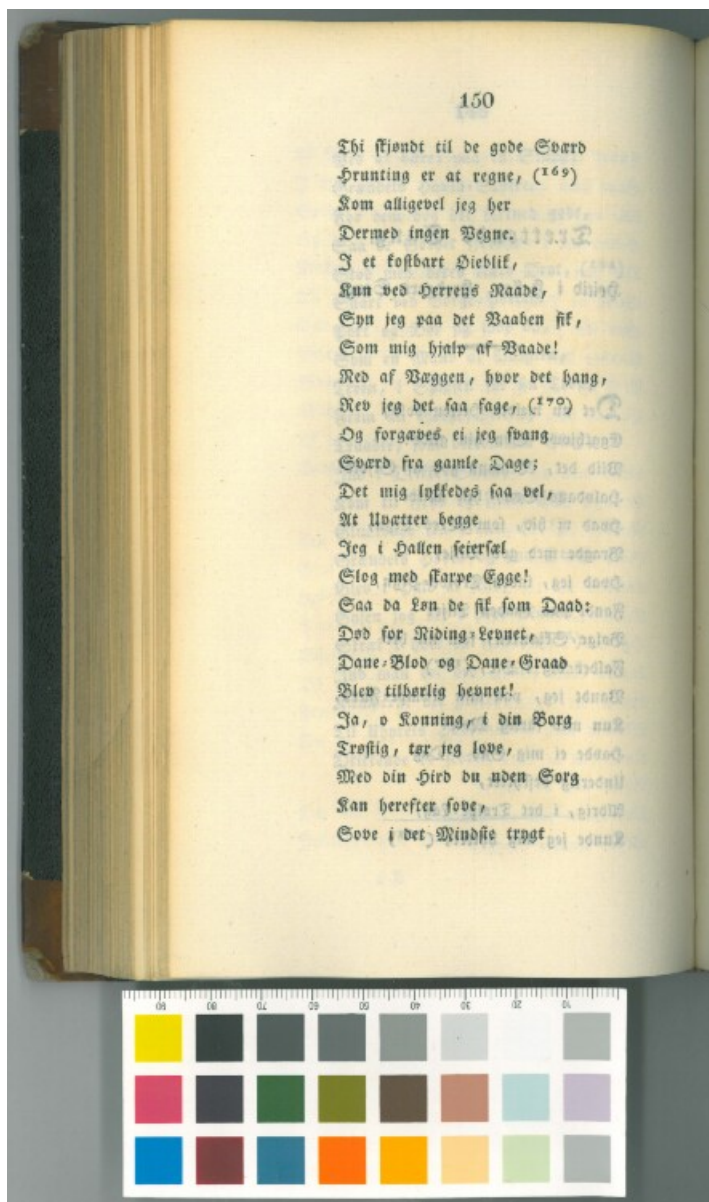
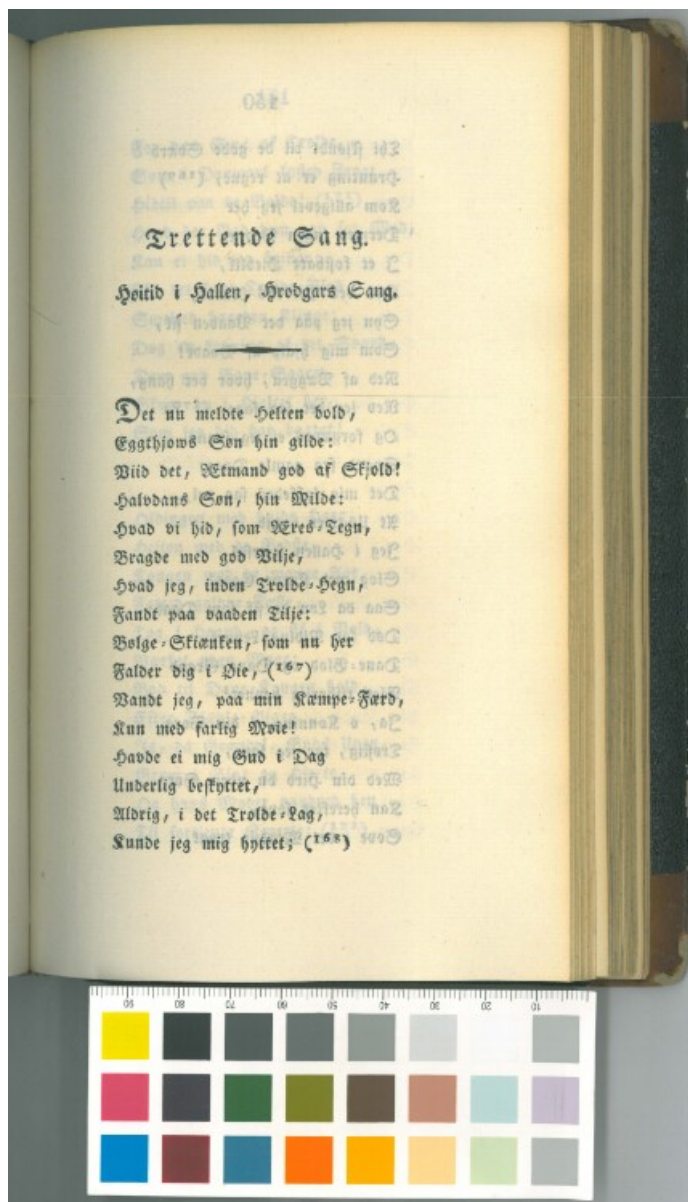
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Bjowulfs Drape. Et Gothisk Helte-Digt fra forrige Aar-Tusinde af Angel-Saxisk paa Danske Riim", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 148. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1820_353A-txt-shoot-idm8318/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

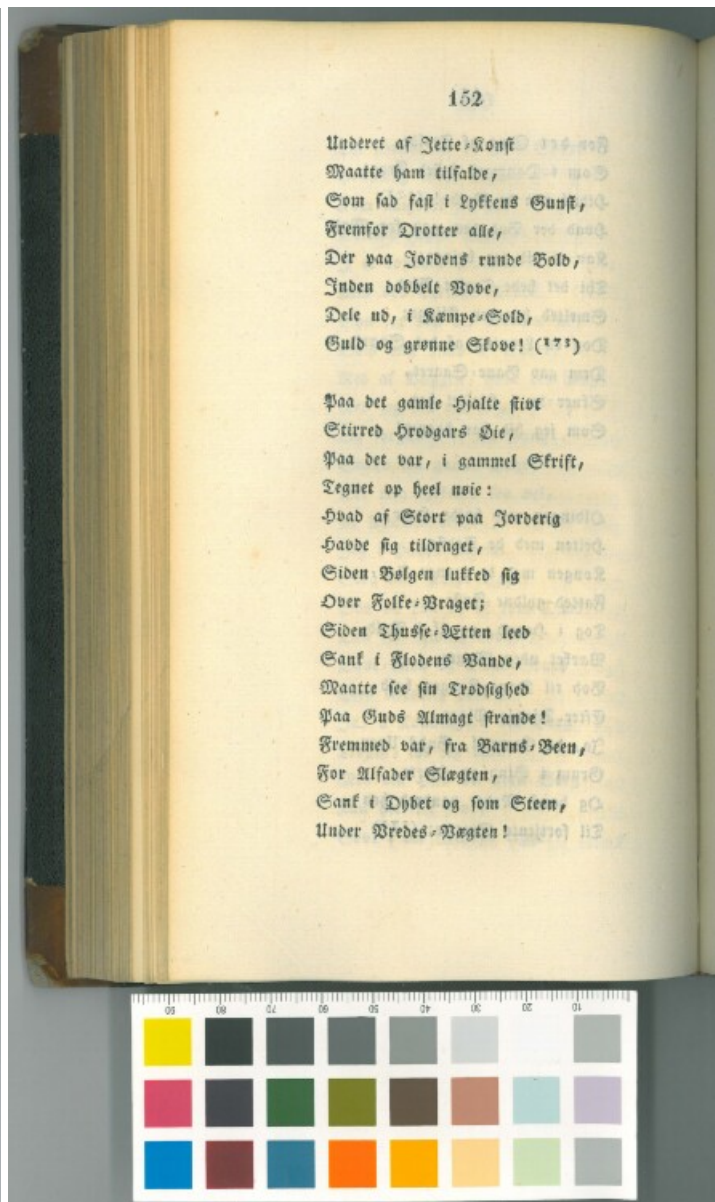
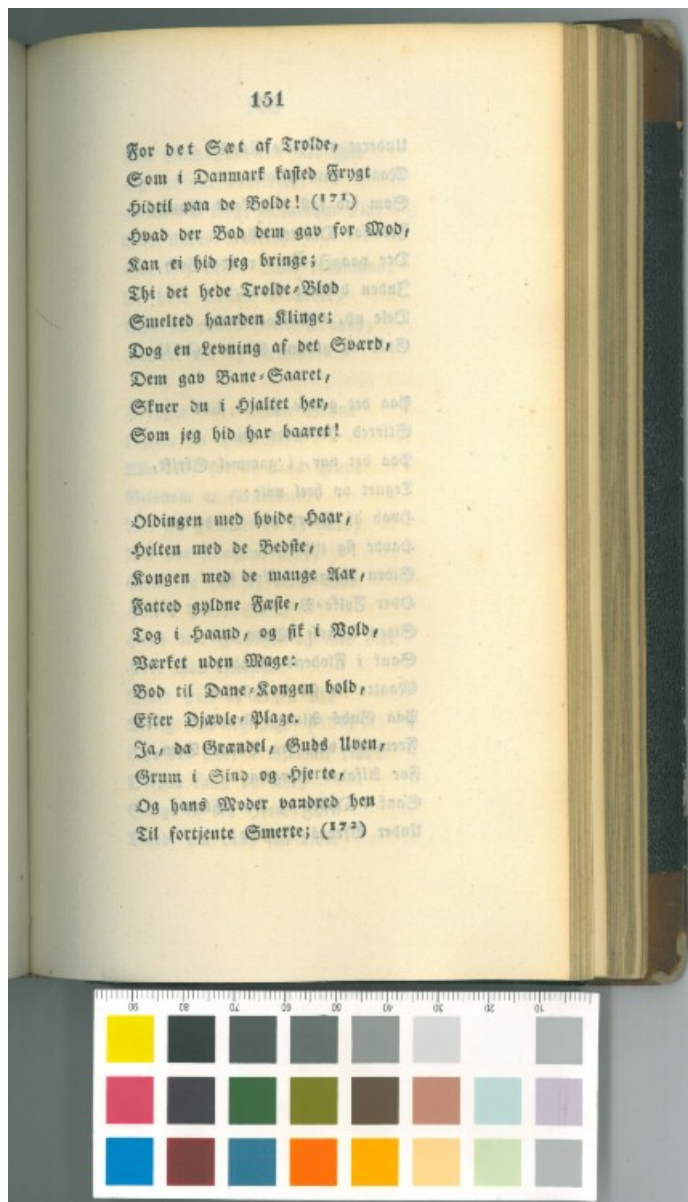
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

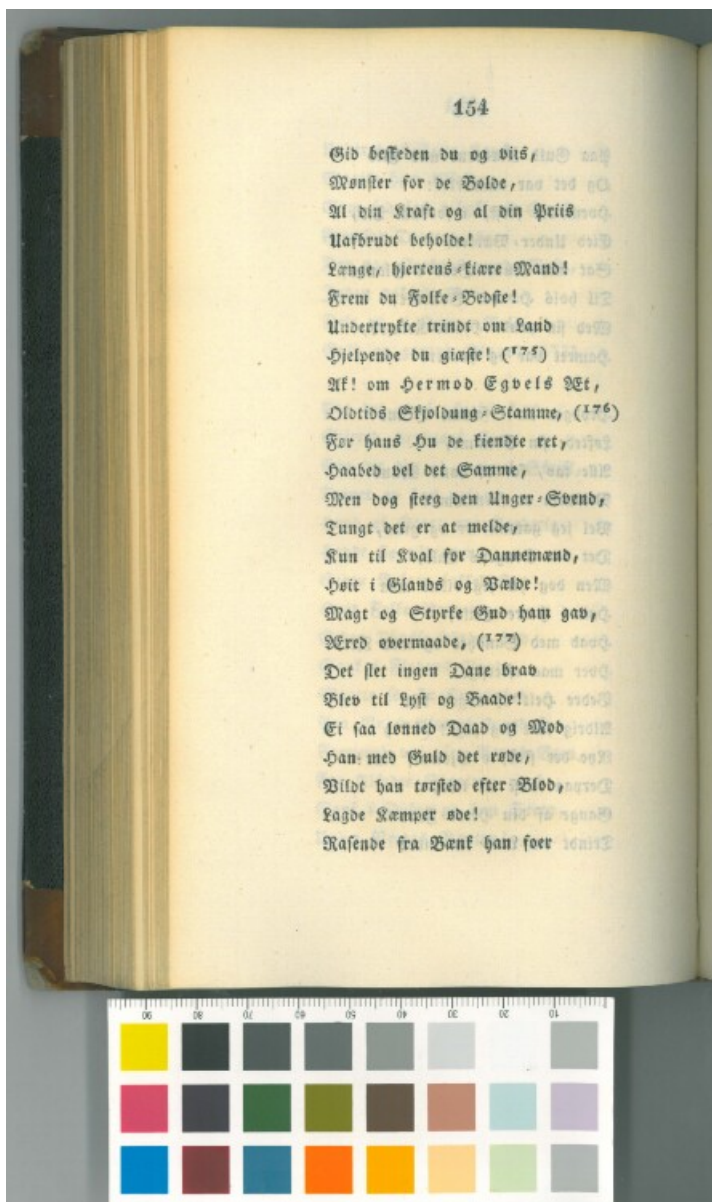
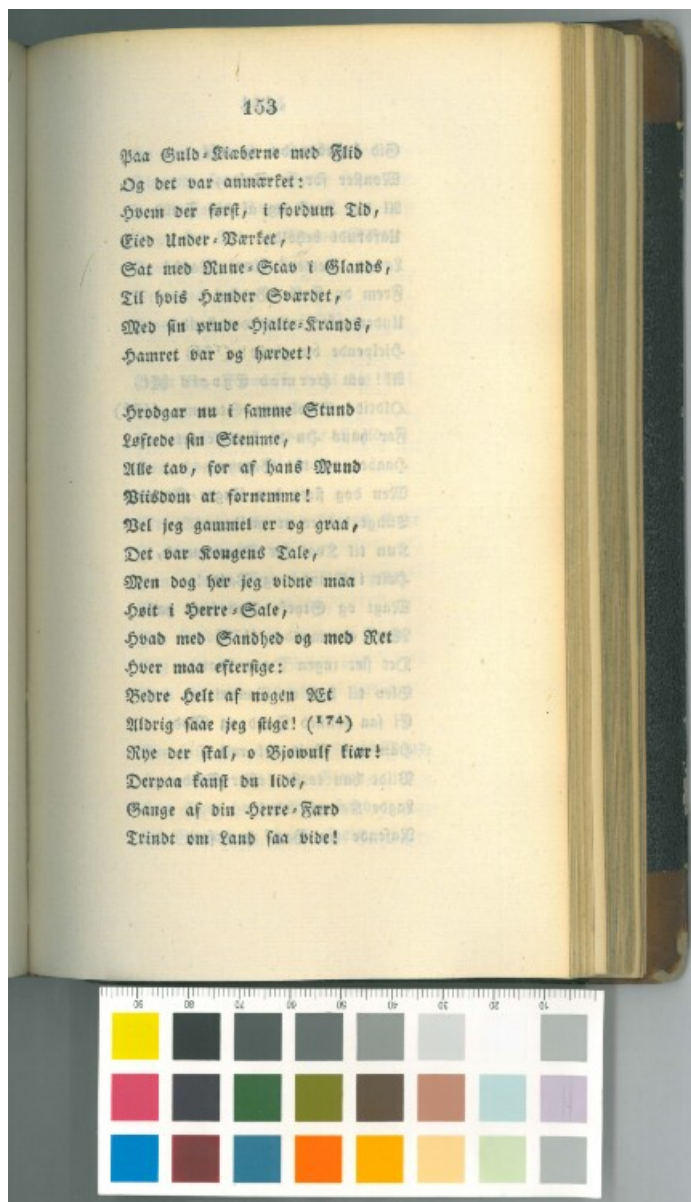
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

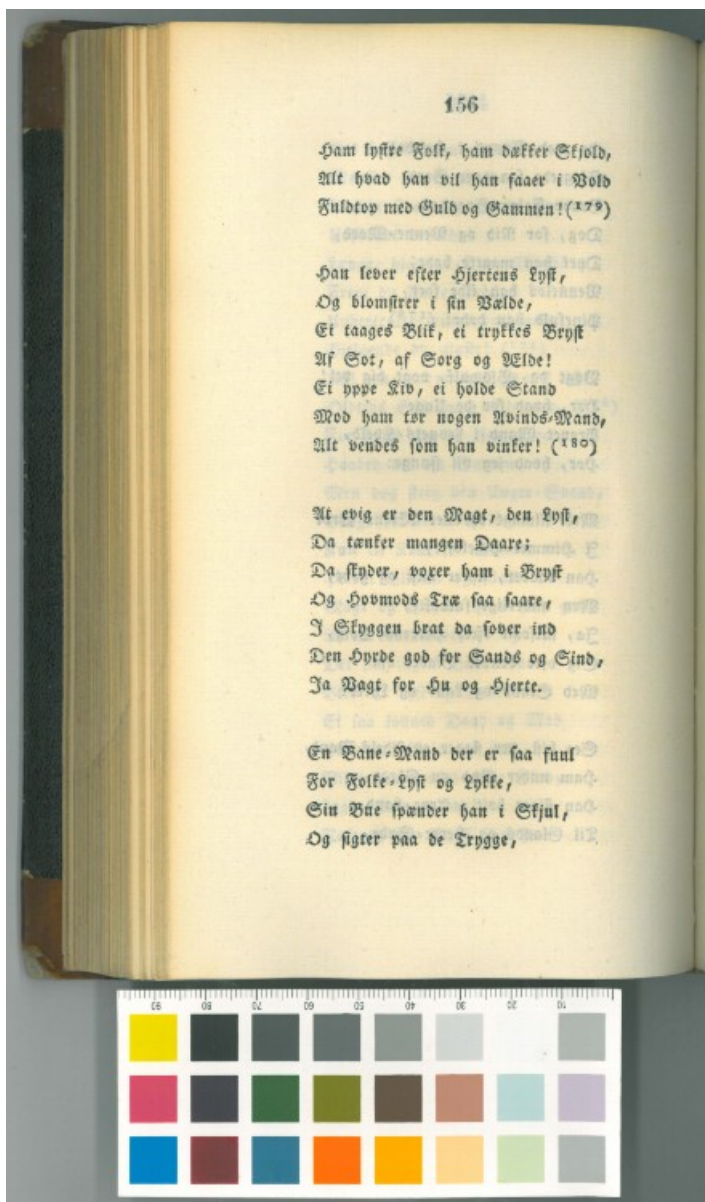
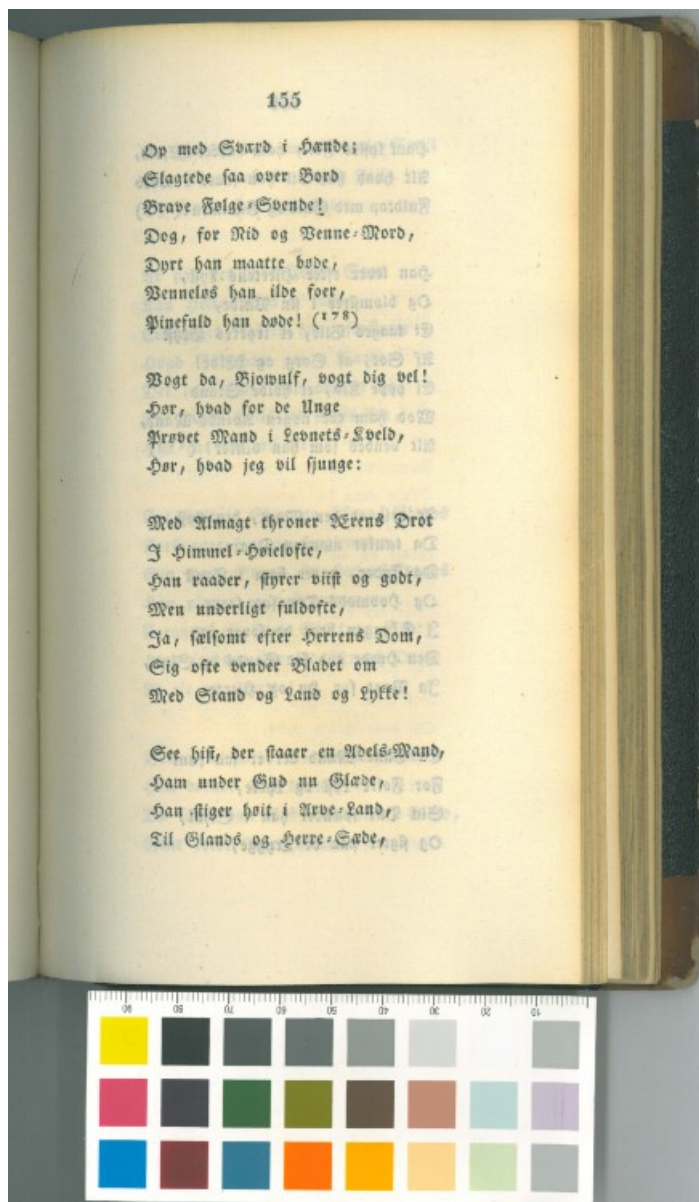
[Læs CC0-erklæringen](#)

Er Sønnen dyb, med Djævel: Smit
Han skyder ud sin hvasse Pilt,
Og faaer: som han sigter.

Ik paa det dybe Edder: Saar
Kan Hesten Hod ei raade,
Ei længer, tyktes han, forlaaer
Hvad Gud ham gav i Naade,
Det røde Guld han nænder da
For ingen Priis at stilles fra,
Han ene Alt vil eie!

For Guldbets Glimmer, Erens Glands
Formaaer han og forglemmer,
Sin Herre: Stand, sin Haders: Krands
Han pletter og bestammer;
Foragter alt hvad Stort og Godt,
Ham fordum stænked Erens Drot
Alt eie og udrette!

Det endes med, at, fra sit Guld
Han doende maa daane,
Da faaer han Hod i Mund af Måld,
Naar kolde Læber blaane;

En Eier ny da uden Sorg,
Til Høibords i den Faldnes Borg,
Hans Arvegods udskifter! (181)

Vogt dig da, o Kæmpe god!
Vogt dig, Bjovulf kiære!
Herst og sidst for Overmod!
Lad dig ei besnare! (182)
Vog paa Eoighedens Grund!
Hust, naar du i Valde
Blomstret har en siden Stund,
Flade maa du sælde!
Aldrig paa din Lykke Lodd
Stole du og puffe!
Snart, om ei for Egg og Odd,
Naa for Got du bukke. (183)
Der hvor Luen slammer vild,
Og hvor Voigen bruser,
Der hoor Klingen spruder Jid,
Og hoor Pilen suser,
Oyt dig der, ifald du kan!
Kort er dog din Valde,
Ihvor godt du holder Stand,
Synker du for Velde!

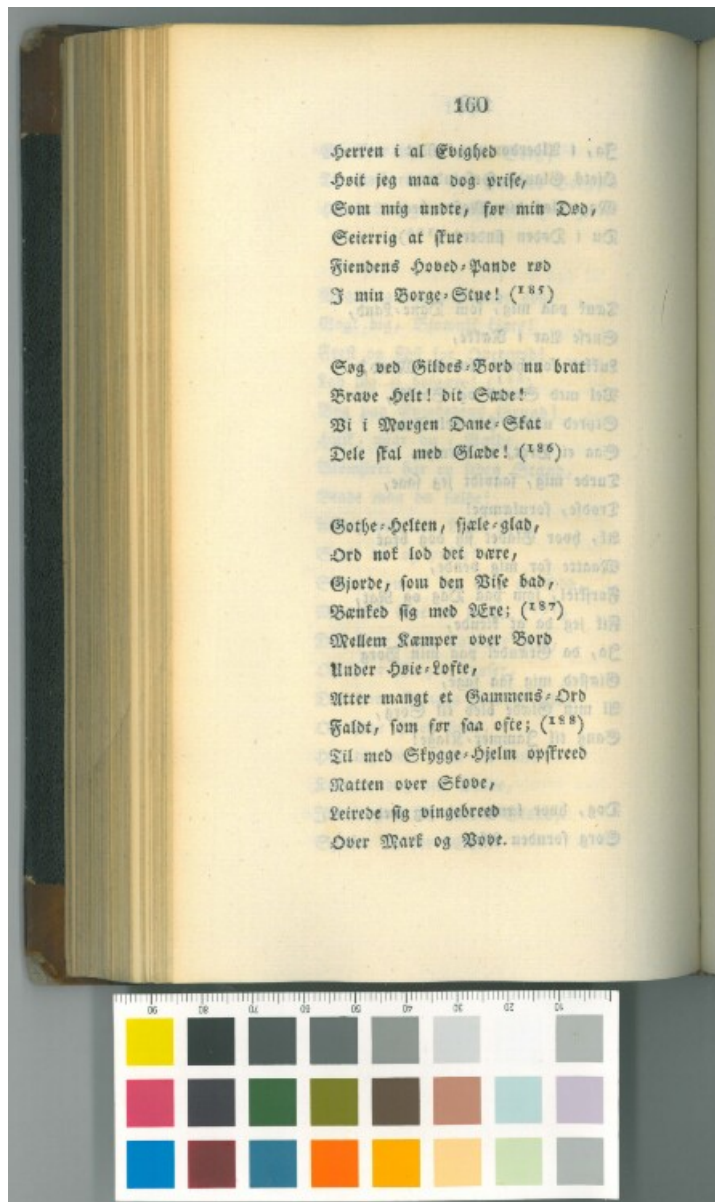
Ja, i Alderdommens Nat
Diets Glands forsvinder,
Magtesløs din Væster brat
Du i Døden finder! (184)

Tenk paa mig, som Dane-Land,
Enefe Nar i Rakke,
Luffet for hoer Avinds-Mand,
Vel med Sværd og Snekke,
Styret under Himmel-Blaa,
Saa ei Drot, ei Kæmpe,
Turde mig, saavidt jeg saae,
Trodsse, forulampe!

Ik, hoor Bladet sig dog brat
Maatte for mig vende,
Korstiel, som paa Dag og Nat,
Fik jeg da at fiende,
Ja, da Grandel paa min Borg
Gjæstet mig saa sage,
Al min Glæde blev til Sorg,
Sang til Jammer-Klage!

Dog, hvor lange end jeg leed
Sorg foruden Lise,

Folke-Drotten, duehvid,
Blinkende med Die,
Hænder omsider, det var Tid
Sig til Sengs at soie!
Og saa for den tappre Gæst
Var det noget silde,
Sengen tjende Gothen bedst,
Efter Drikke-Gilde! (189)
Kæmperne, paa Kongens Vink,
Sprang da op fra Banke,
Kierte-Svenden fulgte sæk,
Som man vel kan tænke,
Ham til Sengs og Hvile sød,
Som for Daner gjerne
Kæmpede paa Liv og Død:
Helten fra det Fjerne! (190)

